

ԵՒ ՆԱԽԿԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ԳՈՆԵԱՅԻ, ՀԱԼԷՊԻ ԵՒ ՊԷՏՐՈՒԹԻ

Ենթահամարակառն տառերն ու հեռագիրները Գր. Նր. Լ. Բաբանյանի, ԲԼԿԷ. Բաբանյան Գր-
ից Մամանյանի, 7, հիւ տը Զաւարչի, Փարիզ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ		Երև
— Պաղեսիմը՝ երեկ եւ այսօր (Գ).		241
ԿՐՕՆԱԿԱՆ		
— Ժամանակին հետ.	Ե. Վ. Տ.	244
— Տեսիլ եւ իրականություն.	ԲԱՐԳԷՆ ՎՐԴ.	246
ԲԱՆԱՍՏԵՂԺԱԿԱՆ		
— Անյուսուրբին.	Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ	250
— Կեանքին.	Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ	250
— Լեռնած գիւղի մը առջեւ.	Գ. ՅՈՒՆԱԳ	251
ԱՌՕՐԵԱՅ ՀԱՐՑԵՐ		
— Միտք եւ Միտք (4).	Յ. ՕՇԱԿԱՆ	252
ՀԻՆ ԵԶԵՐ	Հրատ. Կ. Պ.	257
ՔՆՆԱԴԱՏԱԿԱՆ		
— Յրանապան քննադատության երեք սիրերը.	Ամբաստան ՊԱՐԳԵՆ ՏԷՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ	259
Ի ՊԵՏՍ ՔԱՐՈԶՉԱՅ		
— Քարոզչության արուեստի մասին.	Քրզմ. Ք. Ե. Գ.	262
ԵՐԱԺՀՏԱԳԻՏԱԿԱՆ		
— Մրաժեշտության պատմությունը (4).	ՕՆՆԻԿ ՈՒՂՈՒՐԼԵԱՆ	268
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՆՔԵՐ		
— Դրազարկ.	Ն. Վ. ՇՈՎԱԿԱՆ	265
ԼԵԶՈՒԱԿԻՏԱԿԱՆ		
— Վիպառանապան հայերեն.	ՊՐՈՅ. Հ. ԱՃԱՌԵԱՆ	271
— Ոսկեղաբան հայերեն.	„ „	273
ԳԻՐՔԵՐՈՒ ՀԵՏ		
— «Հոգը».	Գ. ՅՈՒՆԱԳ	276
ԱՆՀԵՏԱՑՈՂ ԴԵՄՔԵՐ		
— Ներսես Արքեպս. Մելիք-Քանգեան.	ՀԱՅՐԻԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ	279
Նամակ մը երիմեան Հայրիկէ.		282
Յոբելեաններ.	ԽՄԴ.	283
Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԵՆ		
— Տրտում եւ արիւնք օրերու պատմություն.		284
— Ամսօրեայ լուրեր.		286
Հանգիստ Տ. Ներսես Արքեպս. Մելիք-Քանգեանի.		287

Բ Ա Ժ Ն Ե Գ Ի Ն

ՍիՈՆԻ Տարեկան բաժնեգրին է՝ բոլոր երկիրներու համար՝ Անգլ. Շիլին 10

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԿԱՆԽԻԿ Է

Հասցէ՝ Rédaction de la Revue Arménienne SION

Patriarcat Arménien, Jérusalem-Palestine

"SION," an Armenian Monthly of Religion, Literature and Philology

Printed in

JERUSALEM — PALESTINE

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ՀԱՅՈՑ ԳԱԼԻՖՈՐՆԻՈՅ

Գալիֆորնիոյ Ազգ. Կեդր. Վարչութիւնը ընդառաջ երբայով բեմիս եկեղեցիներու, եւ հայ ժողովուրդի բազմամաց, որոնց 1948 Նոյեմբ. 14ին, հոգիսաւոր կերպով ձօնել մեր Տեղապահին՝ Գեր. Տ. Վարդան Սպգ. Գաապարեանի ծննդեան 75ամեակը եւ կրօնական ծառայութեան Յիսնամեակը, առ ի գնահատութիւն քր բազմամեայ ամբասիր եւ արդիւնաւոր գործունէութեանց:

Յօբեանի գործադրութիւնը յամենեւեւ Յանձնախումբիս, ընդ հովանաւորութեամբ բեմիս բոլոր Հայ Եկեղեցական Ժողովութեանց, Հոգաբարձութեանց, Տիկնացի, եւ Սկեղեցասեր Սրբաաւարաց Միութեանց:

Յանձնախումբս, այսու, նուիրական պարտք կը սեպէ հաղորդել մեր այս ձեռնարկը:

ԿԵՆՍԱՒԻԶԿԱՆ ԵԱՆՍՈՒԹԻՒԹԻՒՆ

ԳԵՐ. Տ. ՎԱՐԴԱՆ ԵՊԻՍԿՈՓՈՍ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆԻ

Սրուստիքի Միաբաններէն է. առաջեւեմ է Ս. Յակոբեանց վանքի Ժառանգ. վարժարանին 1898-92: Վարդապետ ձեռնադրուած է Վեհապետեան Յարութիւն Պատրիարքին 1898 ի Վարդապետին:

Վանքին մէջ երեք տարի ծառայելէ յետոյ անցած է Պրուսա իր հայրենիքը եւ հոն պատեօնավարած է նախ իբր Փոխանորդ, ապա որպէս Տեղապահ 1901-12:

1912ին Ռեմերկա հրաւիրուելով պատեօնի կը կոչուի Յրեզնոյի Ս. Սրբորդութիւն Սկեղեցւոյ կողմէն:

1913ին նոյն Սկեղեցին հոյ հարակ կ'ըլլայ, եւ հորին հոյակապ կառուցումը կը իրագործուի իր իսկ ջանքերովը. աւ կը դառնայ ամենէն ճեղկայանայի Սկեղեցին բաւական ամբերկայի մէջ:

Սրբապանը այդ եկեղեցւոյ մէջ ծառայած է խաղաղ կերպով աւելի քան 20 տարիներ: 1933ին ծանօթ ցաւայի վեներուն պատեհաւոր հրաժարելով Ս. Սրբորդութիւն Սկեղեցին. կ'երբայ Տրքորը. եւ կ'ունենայ երեք տարուայ պատեօնավարութիւն մը:

Անկէ զարձեւել կը վերադառնայ Գալիֆորնիա եւ կը ստանձնէ Օզլենսի Սկեղեցւոյ հովուութիւնը նոյն տանի վարելով Տեղապահութեան պատեօնը:

Այդ միջոցին է որ Վարդան Ս. Վարդապետը, Մեծախիտանական Ժողովի որոշումով պատեհաւոր կ'ընտրուի, մասնակցելու Ամենայն Հայոց Կարգիկոսի ընտրութեան, եւ Եւրոպայոսացեան համար ալ վկայական ստանալով Մեծախիտ. Ժողովէն, առ իր կ'ունենայ Եւրոպայոսութեան տասիման ստանալու Զարին Վեհապարտութեան Էքզիստենցիա մէջ:

Վարդան Սրբապան, Օզլենսի Սկեղեցիէն հրաժարելով, կ'ուզէ անպատեօն մնալ իր ձեռնութեան, եւ իր սկստութեան պատեհաւոր, բայց եւ այնպէս տեսնելով Ժառուրթի Սկեղեցւոյ սխալ կացութիւնը բաժանայ յունենալուն համար. կը հարկադրուի առժամաբար տեսնանելու Ժառուրթի հովուութիւնը, որուն պատեօնը կը տարւումակէ դեռ:

Գեր. Տ. Վարդան Սպգ. յիսուն տարիներու անընդհան ծառայութիւն մը ունեցած է Հայոց Սկեղեցւոյ մէջ, որուն 30 տարին Գալիֆորնիոյ մէջ:

Գեր. Տ. Վարդան Սպգ. վարած է վիճակիս Գալիֆորնիոյ Տեղապահութեան պատեօնը Տ. Գարեգին Արքեպիսկոպոս Յովսէփեանի օրով եւ անոր ստիպումովը:

Զորս տարի տարւումակած է այդ պատեօնը. զժուարին պայմաններու տակ: Մեկտեղ անգամ ստանձնած է նոյն պատեօնը Կեդր. Վարչութեան խնդրանքներովը, եւ կը տարւումակէ:

Մայրաղուութեան տասիման առած է Պրուսայի Առաջնորդ Յովնանէն Արքեպիս. Արքարունիէ, Պրուսայի Ս. Աստուածածին Սկեղեցւոյ մէջ:

Վարդապետական լանջախաչ շնորհուած է իրեն Վեհապետեան պատրիարքին: Սրբապանը, ունեցած է գրական առիտաններէն եւս, գրելով ձօնական օրերու յաւուսի ժողովրդական գրութիւններ, որոնք մեծ քիւ մը կը կազմեն:

Ս. Սրբորդութիւն Սկեղեցւոյ մէջ պատեօնավարութեան օրերուն միջոց ունեցած է հրատարակելու ամսաթերթիկ մը շէշիմիմէն անուանով որ 13 քիւ հրատարակուելէ յետոյ դադարած է տպագրել Հայկական էկիկներին մահով: